

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH ORAZ  
PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY**

z dnia 11 czerwca 1962 r.

**w sprawie bezpieczeństwa pożarowego stacji paliw płynnych.**

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) oraz na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stacjami paliw płynnych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są budowle i urządzenia, w których magazynuje się i wydaje paliwa płynne, z wyjątkiem stacji magazynujących i wydających gazy skroplone.

§ 2. 1. Stacje paliw płynnych należy lokalizować w odległości co najmniej:

- 20 m od budynków o konstrukcji palnej,
- 10 m od budynków o konstrukcji niepalnej,
- 50 m od budynków użyteczności publicznej,
- 30 m od naziemnych elementów budowli ochronnych TOPL,
- 15 m od wjazdów i wyjazdów do garaży podziemnych,

- 15 m od sieci trakcji tramwajowej lub trolejbusowej,
- 40 m od osi toru kolejowego ogólnego użytku bez względu na rodzaj trakcji,
- 30 m od granicy obszaru kolejowego,
- 1,5 wysokości słupa od sieci napowietrznej wysokiego napięcia.

2. Odległości podane w ust. 1 należy liczyć od dystrybutora, studzienki nalewowej i przewodu odpowietrzającego. W odniesieniu do sieci napowietrznych i trakcyjnych wymienione odległości należy mierzyć od pionowego rzutu przewodu na powierzchnię ziemi.

3. Przepisy ust. 1 nie dotyczą dystrybutorów służących do zaopatrywania spalinowych pojazdów trakcyjnych na kolejach użytku publicznego.

4. Stacje paliw płynnych powinny być oddzielone od drogi wysepką wzniesioną ponad poziom drogi, o szerokości co najmniej 3 m i długości umożliwiającej postój co najmniej 4 samochodów.

5. Stacji paliw płynnych nie wolno lokalizować na podwórzach otoczonych ze wszystkich stron budynkami, z wyjątkiem obiektów garażowych, o ile zachowane zostaną odległości określone w ust. 1.

6. Stacje paliw płynnych mogą być lokalizowane bezpośrednio przy motelach i stacjach obsługi, z wyjątkiem stacji obsługi, w których stosuje się otwarty ogień, pod warunkiem, że ściana od strony dystrybutora posiadać będzie co najmniej 2-godzinną odporność ogniową i w odległości 5 m od dystrybutora nie będzie w niej żadnych otworów. Przy lokalizowaniu stacji paliw płynnych obok moteli lub stacji obsługi należy zachować odległości określone w ust. 1.

7. Obok stacji paliw płynnych zlokalizowanych na placach publicznych oraz w innych miejscach zgromadzeń ludności lub postoju pojazdów należy wprowadzić zakaz zajmowania pasa o szerokości 10 m od dystrybutora.

8. Ruchome stacje paliw płynnych (na samochodach) należy ustawiać co najmniej 15 m od budynków, w miejscach o małym nasileniu ruchu. W stosunku do lokalizacji stacji paliw płynnych o charakterze niestałym (sezonowym) mają zastosowanie przepisy ust. 1.

§ 3. 1. Kioski stacji paliw płynnych, jeżeli będą w nich rozlewane oleje, powinny być wykonane z materiałów niepalnych. Oleje przeznaczone do rozlewania przechowywać należy w wydzielonym pomieszczeniu.

2. W pomieszczeniach kiosku zabrania się przechowywania i nalewania paliw płynnych o temperaturze zapłonu poniżej 100°C. Pomieszczenia kiosku powinny posiadać wentylację.

3. Dopuszcza się ogrzewanie kiosków stacji paliw płynnych piecami pod warunkiem umieszczenia paleniska w pomieszczeniu biurowym i zabezpieczenia wylotu przewodu kominowego przed wydostawaniem się iskieł. W tych przypadkach drzwi wejściowe do kiosku nie mogą znajdować się od strony dystrybutora i studzienki nalewowej.

4. Energia elektryczna do kiosków stacji paliw płynnych powinna być doprowadzona przewodami ziemnymi lub przewodami linii napowietrznej. Linia napowietrzna nie może być przeprowadzona ponad dystrybutorami i rurami odpowietrzającymi; powinna ona być doprowadzona do kiosku od strony przeciwległej w stosunku do miejsca ustawienia tych urządzeń. Instalacja elektryczna w pomieszczeniach, w których przechowywane i rozlewane będą produkty naftowe 3 klasy niebezpieczeństwa pożarowego, powinna być wykonana jak dla pomieszczeń niebezpiecznych pod względem pożarowym, zgodnie z przepisami dotyczącymi budowy urządzeń elektrycznych.

5. Ogródenie stacji paliw płynnych, w razie jego zastosowania, powinno być przewiewne i wykonane z materiałów niepalnych.

§ 4. 1. Dystrybutory powinny być ustawione na podwyższeniu (fundamencie) o wysokości nie mniejszej niż 15 cm. Odległość dystrybutora od krawężnika podwyższenia nie może wynosić mniej niż 50 cm z każdej strony. Dystrybutorów nie wolno umieszczać na chodniku i w pasie przeznaczonym dla ruchu pieszego.

2. Nawierzchnia podwyższenia i podjazdu do stacji paliw płynnych powinna być twarda i zmywalna. W razie umieszczenia na terenie stacji lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie wpustów kanalizacyjnych, na odpływach tych wpustów należy zakładać urządzenia zabezpieczające przed przenikaniem paliw do kanalizacji.

3. Urządzenia i instalacje elektryczne w dystrybutorach powinny być przeciwwybuchowe, a silniki — przeciwwybuchowe i o budowie ognioszczelnej. Urządzenia te sprawdzać należy okresowo pod względem ich stanu technicznego.

§ 5. 1. Zbiorniki na stacji paliw płynnych mogą być wyłącznie podziemne, a ich łączna pojemność nie może przekraczać 100.000 l. Lokalizacja stacji paliw płynnych o łącznej pojemności zbiorników powyżej 100.000 l wymaga zgody właściwego organu państwowego nadzoru budowlanego po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) komendy straży pożarnej.

2. Zbiorniki i rurociągi paliw płynnych powinny być oddalone co najmniej 10 m od budynków i podziemnych elementów budowli ochronnych TOPL, z wyjątkiem kiosków, które mogą być zlokalizowane bliżej, oraz 2 m od rurociągów gazowych, wodnych, kanalizacyjnych i innych, jak również od kabli podziemnych. Odległość pomiędzy zbiornikami nie może wynosić mniej niż 1 m. Zbiorniki zadołowane pod jezdnią powinny posiadać odpowiednią wytrzymałość. Zbiorniki i rurociągi powinny być uziemione, a zbiorniki — ponadto przykryte warstwą ziemi grubości co najmniej 1 m.

3. Przewód wlewowy do zbiornika powinien być zaopatrzonego w hydrauliczne zamknięcie syfonowe. Przewód odpowietrzający powinien być umieszczony na najwyższej części zbiornika i nie może sięgać poniżej wewnętrznej ściany zbiornika. Wylot tego przewodu powinien być wyprowadzony co najmniej 2 m nad powierzchnię ziemi i zaopatrzonego w urządzenie zabezpieczające przed przedostaniem się ognia do zbiornika.

4. Studzienka nalewowa nie może znajdować się na jezdni. Zakończenie przewodów znajdujących się w studzience powinno być zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych. Urządzenia do dokonywania pomiarów paliwa w zbiorniku oraz nakrętki rury wlewowej i pomiarowej powinny być wykonane z materiałów nie powodujących iskrzenia.

§ 6. 1. Stacje paliw płynnych mogą być zaopatrywane w paliwo w ciągu całej doby cysternami o pojemności nie przekraczającej 3.500 l. W razie zastosowania cystern większych, jednakże nie przekraczających 12.000 l i podzielonych na komory o pojemności nie większej niż 3.000 l, stacje mogą być zaopatrywane w paliwo tylko w godzinach od dwudziestej drugiej do szóstej. Napełnianie zbiorników stacji powinno odbywać się w okresie najmniejszego nasilenia ruchu kołowego i pieszego i nie może mieć miejsca w czasie burzy. Podczas napełniania cysterny paliwem i w czasie jej opróżniania cysterna powinna być uziemiona.

2. W czasie napełniania zbiorników stacji wydawanie paliwa powinno być wstrzymane. W tym czasie pojazdy oczekujące na pobranie paliwa powinny znajdować się w odległości nie mniejszej niż 10 m od cysterny.

3. W czasie pobierania paliwa silnik pojazdu powinien być unieruchomiony, a osoby znajdujące się w pojeździe zobowiązane są do jego opuszczenia. Postanowienie to nie dotyczy osób znajdujących się w samochodach osobowych. Odległość pomiędzy pojazdami pobierającymi paliwo a najbliższym pojazdem oczekującym na pobranie paliwa, powinna być taka, aby istniała możliwość łatwego manewrowania pojazdami.

4. Na terenie stacji paliw płynnych, poza pomieszczeniem biurowym, obowiązuje zakaz palenia tytoniu i używania otwartego ognia, o czym powinny informować odpowiednie napisy.

5. Zbiorniki nieczynnych stacji paliw płynnych powinny być napełnione wodą i zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych.

6. Personel obsługujący stacje paliw płynnych powinien być przeszkolony w zakresie bezpieczeństwa pożarowego i praktycznego użycia podręcznego sprzętu gaśniczego.

7. Stacje paliw płynnych wyposażać należy w następujące ilości podręcznego sprzętu gaśniczego:

- 1 koc gaśniczy na każdy dystrybutor,
- 1 gaśnicę śniegową 6 kg na 1 dystrybutor,
- 2 gaśnice śniegowe 6 kg na 2 i więcej dystrybutorów.

§ 7. Istniejące stacje paliw płynnych, nie odpowiadające wymaganiom niniejszego rozporządzenia, mogą być eksploatowane za zgodą właściwego organu państwowego nadzoru budowlanego i wojewódzkiej komendy straży pożarnych (komendy straży pożarnych miasta wyłączonego z województwa).

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej oraz Spraw Wewnętrz-

nych z dnia 13 kwietnia 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych o przechowywaniu i magazynowaniu olejów mineralnych przez zakłady przemysłowe (Dz. U. Nr 53, poz. 508) w sprawach dotyczących stacji paliw płynnych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*  
Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki  
i Architektury: *S. Pietrusiewicz*